

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **T. T.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem P.
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 820/45, 140 00 Praha 4

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované z 16. 6. 2021, čj. MV-87112-4/SO-2021

o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

Žalobě se přiznává odkladný účinek.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k zdejšímu soudu 23. 6. 2021 se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované. Jím zamítla žalobcovu odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým ministerstvo zamítlo žalobcovu žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu a uložilo mu lhůtu 35 dnů k vycestování.
2. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Uvedl, že v České republice žije dlouhou dobu a má zde celou svoji rodinu – manželku a dvě dcery. Na rozdíl od Vietnamu má v České republice i své pracovní, sociální a materiální zázemí. Do Vietnamu byly navíc zrušeny repatriační lety a je zakázán přílet komerčních lezů. Žalobce se proto nemůže do Vietnamu vrátit z důvodů na jeho vůli nezávislých.
3. K návrhu přiložil žalobce listiny, z nichž má soud za osvědčené následující skutečnosti. Žalobce byl od 2. 1. 2020 do 31. 12. 2020 zaměstnán jako pomocný kuchař u společnosti M. C. s. r. o. (*pracovní smlouva, potvrzení o zdanitelných příjmech*). Žalobce má dvě zletilé dcery. Jedna z nich studuje v zahraničí, druhá žije společně s žalobcem a jeho manželkou v České republice (*čestná prohlášení žalobcovy manželky a jeho dcer*). Žalobce s manželkou podporují finančně dceru studující v Anglii (*čestné prohlášení manželky, tvrzení žalované*). Ve Vietnamu žalobce nežije od roku 1995, nemá tam žádné materiální, rodinné, ani sociální zázemí (*tvrzení žalobce, čestná prohlášení*). Žalobcova manželka a jeho dcery si přejí, aby žalobce mohl zůstat v České republice a jeho odjezd by nesly nelibě (*čestná prohlášení*).
4. Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby nesouhlasí. Poukázala na mimořádnost institut přiznání odkladného účinku s tím, že důvody uváděné žalobcem využití tohoto institutu neodůvodňují. Souhlasila s tím, že žalobce na území České republiky pobývá dlouhou dobu, nicméně poukázala na to, že původně udělený trvalý pobyt byl žalobci pravomocně zrušen v roce 2018. Samotná délka pobytu není významnou individuální okolností, která by svědčila pro přiznání odkladného účinku. Obě žalobcovy dcery jsou starší 21 let. Navíc jedna z nich doložila ve správním řízení potvrzení o studiu

na M. U. L., a není proto zřejmé, zda vůbec pobývá v České republice. Pracovní smlouva doložená ve správním řízení byla uzavřena na dobu určitou a skončila 31. 12. 2020. Lety do Vietnamu jsou umožněny, ač v omezené míře, návrat žalobce je proto možný. Žalovaná doplnila, že újma může žalobci vzniknout až na základě správního vyhoštění, o kterém se vede samostatné řízení. Žalobce je navíc v řízení zastoupen, čímž je zajištěna ochrana jeho práv.

5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
6. Přiznání odkladného účinku má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí. Odkladný účinek lze přiznat jen v případech ojedinělých, kdy nelze jinak dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, nýbrž i faktický. Žalobce je v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě povinen vylicít újmu, která mu hrozí. Svá tvrzení o povaze a intenzitě konkrétní hrozící újmy musí zároveň osvědčit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50).
7. Tuto svou povinnost žalobce splnil a soud má za to, že jeho návrh splňuje podmínky pro přiznání odkladného účinku.
8. Předně je třeba odmítnout argumentaci žalované, že by případná újma žalobci vznikla až správním vyhoštěním. Žalobci byla rozhodnutím ministerstva uložena povinnost opustit území České republiky. Nelze přepokládat, že bude újmě způsobené povinností vycestovat předcházet nelegálním pobytem na území České republiky. Tím by se mj. vystavil riziku, že bude správně vyhoštěn, s čímž je navíc spojen zákaz pobytu na území EU na určitou dobu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100). Obdobnou argumentaci žalované správní soudy opakovaně odmítají, a musí jí být proto zřejmé, že újma žalobci vzniká již v důsledku napadeného rozhodnutí, nikoliv až správním vyhoštěním (za všechna rozhodnutí srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu z 11. 3. 2019, čj. 5 Azs 36/2019-25, z 28. 1. 2021, čj. 5 Azs 388/2020-38, a z 10. 3. 2021, čj. 10 Azs 40/2021-35).
9. Z tvrzení žalobce i listin, které předložil, vyplývá, že má centrum svého soukromého a rodinného života v České republice. Naopak ve Vietnamu žalobce žádné vazby, ani materiální zázemí nemá. Odloučení žalobce od jeho rodiny na neurčitou dobu je zásahem do jeho rodinného a soukromého života a představuje závažnou újmu, která mu hrozí. Vycestováním by se žalobci zároveň značně ztížila možnost obživy, neboť ta je závislá na aspoň nějakém materiálním zázemí. To ve Vietnamu žalobce nemá a naopak osvědčil, že v České republice pracoval (ač předložená pracovní smlouva skončila v prosinci 2020). Z čestných prohlášení zároveň vyplynulo, že žalobce materiálně podporuje jednu ze svých dcer, která studuje v Anglii.
10. Soud přihlédl i ke skutečnosti, že vycestování a případný návrat do České republiky jsou výrazně ztíženy (ne-li znemožněny) trvající pandemií koronaviru. Tato komplikace činí zásah do žalobcova rodinného a soukromého života ještě závažnějším (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu z 28. 5. 2020, čj. 5 Azs 141/2020-14, z 18. 2. 2021, čj. 5 Azs 16/2021-29, a 10. 3. 2021, čj. 10 Azs 40/2021-35). Lze proto shrnout, že právní následky rozhodnutí představují pro žalobce a jeho rodinu zásadní újmu.

11. Soud nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila jakákoli újma jiným osobám. Současně neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je především na žalované, aby tvrdila případné skutečnosti, na jejichž základě se domnívá, že je přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 21. 8. 2013, čj. 6 As 81/2013-51, a z 19. 11. 2020, čj. 5 Azs 314/2020-45). Žalovaná žádné konkrétní skutečnosti v tomto směru neuvedla a žádné nevyplývají ani z podkladů, které má soud k dispozici. Dle informací soudu nebyl žalobce trestně stíhán a v jeho případě nedošlo ke správnímu vyhoštění, ale pouze k zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu. Samotná skutečnost, že existuje kolidující veřejný zájem na tom, aby na území České republiky nepobývali cizinci bez platného pobytového titulu, nepostačuje k závěru, že přiznání odkladného účinku je v rozporu s veřejným zájmem. Vždy je třeba vážit intenzitu narušení veřejného zájmu s intenzitou hrozícího zásahu do základních práv žalobce (viz usnesení Nejvyššího správního soudu z 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS). Újma hrozící žalobci je v posuzované věci větší než narušení veřejného zájmu.
12. S ohledem na splnění podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznal žalobě odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku soud nijak nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 14. července 2021

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu